

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

In ajutorul celor năpăstuiți

De mult n-au avut de îndurat țărani noștri din atâtea părți ale țării așa mari pagube ca în anul acesta. Sunt întregi ținuturi, unde apele și grindina au pustiit tot ce munca continuă a bieților țărani a produs din toamnă până-n vară. E o adevărată jale să cetesti știrile, cari de cari mai îngrozitoare ale gazetelor și să-ți închipui, că ce vor face acei nefericiți.

S'a pornit nu e vorba o ajutorare din partea comunelor nenăpăstuite, dară această ajutorare va fi, ca de regulă, neîndeplătoare. Unii vor primi ceva, alții nimic, și nici unii nu vor fi ajutați după cum se cuvine.

S'a dat poruncă, ca în comunele năpăstuite să nu se adune darea. E bună și măsura aceasta, dară dacă te gândești că darea aceea tot trebuie plătită, dacă nu astăzi mâne, și dacă nu mâne poimâne, trebuie să bagi de seamă, că aceasta nu este o ajutorare.

Ce trebuie să facem așadar?

»Ajută-te și te va ajuta și Dumnezeu« spune vorba bătrânească. Și e bine să ascultăm de această vorbă înțeleaptă. Să ne-ajutăm noi înșine! Să ne asigurăm împotriva grindinei, a focului și a apei, și atunci putem dormi liniștiți, căci pagubele avute ni-se vor întoarce.

Așa ași face, dacă n-ar fi »mîntea românilor cea de pe urmă«, va zice fiecare năpăstuit și neasigurat. Și așa este într'adevăr. Ne prea încredem în bunătatea lui Dumnezeu și nu ne aducem aminte, că Dumnezeu mai și pedepsește câte odată.

Chiar de aceea ar trebui ca afacerea asigurărilor împotriva grindinei, a focului și a apei să o ia în mână statul însuși. Să se aducă o lege, care să oblige pe fiecare plugar să se asigure împotriva mai sus pomenitelor nenorociri. În forma acea- sta plata pe care ar plăti-o unul fiecare ar fi așa de mică încât nimenea n-ar simți-o și tot omul ar plăti bucuros. Cei neasigurați ar fi aspru pedepsiți. Când s'ar întâmpla vreo nefericire în vreo parte a țării, celor păgubiți li-s'ar plăti întreagă paguba, așa că oamenii ar putea fi liniștiți deplin. Acelaș lucru s'ar putea face cu vitele cornute, porcii, oile, ba până și cu gălilele.

În cazul acesta nu ar trebui să vedem trista priveliște, ca sate întregi să-și ia straița în spinare și să meargă la cerșit de milă ori de lucru prin satele și orașele scutite de această pedeapsă a lui Dumnezeu.

Când va veni însă legea aceasta? Cine să-și bată capul cu astfel de lucruri? Cei dela cărma țării se vede că nu se gândesc la astfel de lucruri. Iar până atunci să nu ne fie milă de cei câțiva lei pe cari îi plătim la societatea de asigurare.

Cum stă lumea și țara.

Neînțelegerea dintre Cehoslovacia și sfântul scaun apostolic al Romei.

Săptămânile trecute s'a sărbătorit la Praga amintirea lui Ioan Huss, un mare bărbat ceh, care însă pentru părerile sale potrivnice bisericii a fost ars pe rug, ca eretic. La această sărbătoare a luat parte atât președintele republicii cehoslovace cât și ministrul președinte, ceea ce i-a amărit foarte pe catolicii cehoslovaci, iară împuțernicitul Papei dela Roma în Cehoslovacia, nunțul papal Marmaggi, a părăsit Praga și Cehoslovacia în semn de vădită supărare. Guvernul cehoslovac, drept răspuns a chemat acasă pe împuțernicitul său la Vatican.

Astfel s'a început o neînțelegere între țara cehoslovacilor și sfântul scaun apostolic al Romei, neînțelegere care încă nu s'a sfârșit și pentru care țara cehoslovacilor e desbinată în două tabere: una a catolicilor, alta a protestanților și necredincioșilor cari îl preamăresc pe ereticul Ioan Huss.

Impăcarea din Iugoslavia.

În Iugoslavia s'a făcut împăcarea între partidul dela putere al dlui Passici și între acela al dlui Radici. Acesta din urmă, dimpreună cu mai mulți partizani ai săi, a fost închis în temniță, pentru că ar fi avut legături cu bolșevicii din Rusia. Cei mai mulți locuitori din Croația și Slavonia erau însă de partea lui Radici. Trebuia deci ori să se facă o înțelegere între aceste două partide ori apoi să se ajungă la revoluție.

Impăcarea s'a făcut, și patru inși din partidul dlui Radici au ajuns miniștri, iară însuși Radici a fost slobozit din temniță.

O hoție domnească. La ministerul de finanțe s'a descoperit o mare hoție făcută de slujbașii aceluși minister. S'au furat adevărat mai multe hârtii de valoare de ale statului în valoare de câteva milioane. Hoțul a fost slujbașul Grigore Dâmboviceanu, care a fost prins și dus înaintea judecătorului. Într'o clipită de nebagare de seamă însă Dâmboviceanu a fugit dinaintea soldatului care-l păzea și până în ziua de astăzi nu i-s'a mai dat de urmă.

DE PRIN SATE.

Inchierea anului școlar în Asinip.

În 28 Iunie copilașii dela școala noastră au avut o foarte frumoasă serbare, pe care nici ei ba chiar nici noi părinții n'o uităm curând. Știam cu toții înainte, că în ziua aceasta vom vedea lucruri frumoase dela micii noștri copii.

Domnișoara învățătoare Silvia Cordea a pregătit copiii c'un program bun și bogat, care a fost următorul: 1. Imnul Regal, cântat de copii, 1. Graiul Basarabiei, poezie declamată de Ana Ferean cl. IV prim. 3. Poeziile copilor mici din cl. I-a și II-a, 4. Cântare de primăvară, cântată tot de copii, 5. Poemul Unirii de Z. Bârsan, predat de 5 fete și un băiat, 6. Fata de păstor, corul copiilor, 7. Zina zorilor, teatru predat de 3 fete, 8. Mama Anghelușă de V. Alexandri, predată de clea Ana Ferean.

Dintre toate punctele din program ne-a plăcut mai mult „Poemul Unirii“, pe care l-au predat fetițele atât de bine, încât toți ne-am mirat. Când mai întâiu s'au tras covoarele din fața binei, am văzut pe fetița care închipuia pe România. Era atât de frumoasă de par'că tot la ea ne-am fi uitat. Era sus pe-o bancă, cu verdeață în jurul ei, îmbrăcată în haină albă. Părul ei auriu era despletit și atârna pe umeri în jos, pe frunte avea o cunună albă, iar fachiolul alb, care-l avea pe mâni, ne făcea să credem că e inger. Ni-se părea că e o sfântă. La stânga ei sta un soldat cu pușca pe umăr și cu mâna stângă ținea steagul treicolor. Când a început România să spună că „S'a potolit furtuna“, toți, cu mie cu mare, am început a plânge. Isteața fetiță Ana Ferean a predat rolul de România tot cu atâta duioșie, încât a stors multe multe lacrimi din ochii noștri. După când strigă mica Macedonie „Mamă!“ și vine plângând și ingenunche înaintea României! Doamne ce jale ne-a cuprins! Dar părinții acestor copii? Plângeau și râdeau de bucurie, văzându-și copiii, cari nu le venea să creadă că sunt ai lor.

Ne-a plăcut mult și „Zina Zorilor“ în care „Mariuca“, o fetiță săracă dar bună de inimă își dă ultimul crețar unei cerșitoare. Fapta ei însă nu-i place Paulinei, care era o fată frumoasă și închipuită, căreia nu-i place să ajute pe nimeni. La urmă își iau fiecare răsplata meritată dela zina zorilor.

Laude micilor noștri copilași că ne-au știut arăta așa lucruri frumoase, da și mai mari laude Domnișoarei S. Cordea care a avut mare paciință la aceste lucruri. Mai cu seamă la „Poemul Unirii“ i-a instruat cu deosebită dragoste, spunându-ne că și dumneaei a predat un rol în acest Poem mai de multeori, când era în Blaj, împreună cu colegile și colegii dânsi. Domnișoara noastră, a venit din Blaj cu o frumoasă învățătură, ceiace vedem din mai multe lucruri bune pe cari le face. Îi dorim multe succese și pe mai departe.

De încheiere a vorbit părintele Sântimbrian despre folosul învățăturii. S'au dat apoi copiilor silitori premii. Dela domnișoara au primit cărți iar dela dl părinte 3 fete au primit bani, una 100 iar celelalte două câte 50 Lei.

P. Gruțu, primarul comunei.

Iarăș botezul copiilor.

Cine nu crede nici la hotărârea săborului dela anul 253 d. Hr. și va zice nu trebuie botezați copiii mici, meargă la Roma. Acolo în săpăturile de sub cetatea vecinică, unde se ascundeau creștinii cei vechi de frica păgânilor, sunt o mulțime de rămășițe din cari se poate ceti, ca din carte, toată credința cea dreaptă. În săpăturile acelea, cari se întind pe sub pământ, cât e hotarul Romei, aveau creștinii case de rugăciuni cu altare, cu cruci și cu icoane ca și bisericile de azi. Acolo își îngropau și morții. Intre serisorile de pe mormintele acelea s'au aflat câteva săpate în piatră, cari dovedesc mai pe sus de orice îndoială că acolo sunt înmormântați copiii botezați. Iată-le: »Aoi zace credinciosul Zosim, născut din părinți credincioși, a trăit doi ani, o lună și 25 de zile«. Credincios se numea omul botezat. Păgânii erau cei necredincioși. »Tecla credincioasă de nouă luni«. »Victor neofit de 80 de zile«. »Neofita, copilă de un an și cinci luni«. Neofit atâta înseamnă cât botezat de curând.

Cât de mult țineau creștinii vechi ca copiii să nu moară nebotezați, se vede dintr-o scrisoare, iarăș săpată în piatră, deasupra unui mormânt, aflat tot sub pământul Romei. Scrisoarea sună astfel: »Scumpul nostru Eutih a trăit un an, zece luni și 15 zile. A primit darul în opt a lunii, a murit tot atunci«. Copilul a fost botezat în ziua morții, căci darul se primește prin botez. Dar ne spune scrisoarea îndată pentru ce a fost botezat în ziua morții: »Fiind pruncul de moarte a alergat mamă-sa din biserică la el, ca să

moară ca un credincios, deoarece l-a iubit foarte mult«.

Așa face și azi. Intocmai, mama care își iubește copilul și vede că-i de moarte fuge la preotul ca să-l boteze, căci nu ar fi odihnită niciodată dacă i-ar muri pruncul nebotezat.

Poftim! Copiii mici botezați în veacurile celea dintâi ale bisericii creștine! Acestea sunt fapte scobite în pietri, cari grăesc mai bine decât orice carte. Pietriile acelea de mormânt s'au aflat numai în veacul trecut. Dumnezeu le-a descoperit anume pentru cei necredincioși, ca să se vădească rătăcirea lor. Deci copiii trebuie botezați că așa au făcut creștinii cei dintâi. Cine învață altfel, e un rătăcit!

Dr. I. Florian canonic.

O pioasă sărbătoare în comuna Drașov.

În ziua de Sfinții Constantin și Elena s'a desvelit monumentul celor 33 de eroi, fiii ai frunțașei comune Drașov, morți pe câmpul de luptă. Preoți și popor din satele vecine sosesc și se îndreaptă spre biserică. Părintele protopop Simu Ioan din Sebeșul Săsesc celebrează împreună cu alți 5 preoți sfta liturgie și predică despre sfinții zilei și despre sfta cruce. În fața monumentului de piatră, care se înalță în mijlocul cimitirului și pe a cărui lespezi sunt ingravate numele eroilor, se sfințește apa și se face un părastas pentru cei 33 de eroi. Totodată se sfințesc și 2 prapori. Părintele protopop Simu ține o cuvântare ocazională și preamărește amintirea eroilor, cari cu sângele și viața lor au contribuit la înfăptuirea României mari. Aceasta cuvântare stârnește lacrimile tuturor.

După masa oferită de părintele Ioan Neagu, preotul comunei, se ține o ședință în localul școlii gr.-cat. unde domnul Ioan Stanciu, abs. al academiei comerciale din Cluj prin cuvinte frumoase îndeamnă sătenii să-și dea copiii la meserie. »Poporul nostru este format din 2 zale«, zice Dsa, adică plugar și cărturar. Ne trebuie și zala a 3-a: meseriașul. Doctorandul Cornel

Bârsan dă sfaturi doftoricești Părintele Neagu pune bază unei societăți de lectură a bisericii gr.-cat. Păr. protopop încheie seria vorbirilor. Dnul Stanciu donează 82 volume pe seama soc. de lectură. Soarele a apus de mult, când ultimii oaspeți pleacă spre satul lor. Toate acestea s'au făcut din indemnul păr. Ioan Neagu, și cu ajutorul sătenilor.

Drd. Cornel Bârsan
Sebeșul Săsesc »Spitalul Sofia«

Cunoștințe folositoare.

Vitele stricate de jug trebuiesc vindecate cu multă grijă. Mai ales acum vara, când jugul are multă slujbă, vitele se strică foarte ușor la grumazi și au chinuri mari. Economul trebuie să aibă inimă și să nu treacă cu vederea năcazul vitelor sale. Umflăturile de jug se vindecă repede cu leacul următor: În 5 litri apă de izvor turnăm un decilitru de oțet de plumb și punem la locul dureros o cârpă înmuiată în leacul de mai sus. Leacul trebuie scuturât bine înainte de folosință. Cârpă trebuie schimbată cât de des și legată la grumazul vitei.

Dacă umflătura este mare și foarte aprinsă, în loc de oțet de plumb punem ulei de plumb, care se dobândește amestecând 50 grami oțet de plumb cu 400 grami ulei de in și scuturăm bine. Cu leacul acesta frecăm locul cu pricina și ziua și seara. Vitele bolnave trebuie să odihnească 2—3 zile.

Rănile deschise, pricinuite de jug se vindecă și ele cu acest leac: 10 grami carbol și 500 grami ulei de in, din cari se face o unsoare cleioasă. Rana vine dată cu amestecătura de mai sus și acoperită cu nește câlți, iar pe deasupra se pun cârpe înmuiate în apă rece. Rănile vitelor trebuiesc ferite mai ales de muște, cari își pun ouăle acolo și fac viermi. Iar dacă au apucat odată viermii în rană, vindecarea este mai grea. La umblarea cu carbol să fim cu grijă căci el, când e curat, roade pielea și ne strică mâinile.

Foia „UNIRII POPORULUI“.

Insemnări din Italia.

De A. Melin.

VI

Sosirea la Roma. — Găzduirea. — A doua zi, cel dintâi drum, la San Pietro. Neamurile pământului la „Poarta sfântă“. — Cea mai mare biserică din lume.

Vineri noaptea, în 22 Maiu, am sosit la Roma. În gara Termini am fost întâmpinați de către studenții români, în locul întâi de tinerii dela Blaj, cari ne primesc cu brațele deschise. În fața gării, firește, lumă multă ca'n capitale. Automobile, tramvaie, trăsuri, învâlmășală și șgomot mare. Sosesc și alți pelerini, sute și mii, iar alții pleacă. Sunt trenuri speciale cari îi așteaptă și îi respiră peste toată Italia, ori îi duc deadreptul în țările lor îndepărtate. Roma este în acest „an sfânt“ un mare furnicar de națiuni din toate părțile lumii, pe cari le adună aici urmașul Sfântului Petru și le înalță, le sfințește, prin puterea dumnezească a învățăturii apostolice.

Mare și minunată este această putere...! Ea este aceeaș, care a făcut „din pescari apostoli și din neamuri martiri“, — vorba plină de adevăr a troparului străvechiu.

Noi ocupăm câteva vagoane de tramvai și prin străzi înfortochiate, peste plețe cu monumente străbuine, tragem la Casa Pio undecimo,

ocrotitoarea noastră tot timpul cât vom sta la Roma. E opera Preasfântului Părinte însuși, care a ținut să se, îngrijască în acest chip de închinătorii locurilor sfinte, ferindu-i de jaful oțelilor și de ispitele babilonice ale marelui oraș, cum sunt toate capitalele. Casă mare, nouă, cu șase etaje, de o curățenie fără pereche. Pelerinii au aici tot ce le trebuie, odihnă liniștită, masă, capelă pentru rugăciuni și îndrumări din celea mai creștinești.

E târziu, după miezul nopții, când sunăm la poartă, dar locurile noastre sunt pregătite și ne așteaptă și cina caldută, care ne cade nepus de bine după atâta cale și zdroabă prin celea vagoane. Ne simțim, cu adevărat, ca acasă! Și ne odihnim dulce în paturi albe ca zăpada, în camere lungi, bine aerisite. Bindecuvântat fie gândul celui ce a întemeiat un asemenea așezământ preafolositor!

Dimineața următoare, Sâmbătă în 23 Mai, ne sculăm veseli și înviorați. Bate soarele în geamuri și de sus, dela etajul cinci, unde ne găsim, aruncăm o privire fugară asupra Romei. Palate fără număr și îndepărtate dealuri cu verdeață, în zări. În cernerea de aur, pe care o dăruiește cu îmbelșugare soarele de Mai, cupola bisericii San Pietro stăpânește totul...

Coboriți jos, în sala de mâncare, abia mai avem paciință să așteptăm cafeaua. Cui să-i mai trebuiască mâncare, când cetatea eternă, Roma cea măreață și sfântă, e alături, aievea, cu toata minunile și frumsețile ei? Hai, la drum,

băeți... Trupurile de țărăni nu mai pot avea cuvânt aici...

Am și plecat numai decât, spre San Pietro și spre Vatican, firește. Dela Via Germanica, strada unde găzduim, până la cea mai mare biserică a lumii întregi, sunt câțiva pași abia. Ne și găsim îndată într-o piață neînchipuit de mare, a cărei priveliște n'are seamăn pe întreg rotogolul pământului...!

Departe, în față, fruntariul uriaș al bazilicii, sub care zac osemintele Apostolului Petru. Ziduri ca de aramă, cu colonne mai groase decât cei mai puternici stejari din codrii Ardealului. Și deasupra fruntariului, pe creștet, statuile de piatră ale celor 12 apostoli, având la mijloc pe Învățătorul însuși, pe Isus Nazarineanul. Adevărate minuni, cioplite din câte-o stâncă întreagă. Ele trec peste 5 metri înălțime! Peste statuți, mai în fund, se înalță cupola până la 130 de metri deasupra tuturor palatelor și monumentelor Romei...! Această cupolă, încinsă de para soarelui arzător, e par'că însași creștină-atea, biruitoare și nebiruită în veci, care leagă ceriul și pământul în ploaie de raze și de haruri dumnezeiești... Acolo, sus, unde crucea de pe bazilica San Pietro atinge țâria albastră în sticliri de pietri scumpe, acolo trebuie să fie ușa Raiului, care deschide cărările luminii veșnice... Acolo!

Cutremurați de atâta măreție și sfințenie, ne vin în minte cuvintele Mântuitorului, care a zis: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dănașii „Unirea Poporului”, foaie veche și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

Blajul centru de județ? De mult se vorbește că se va face o nouă împărțire a județelor și că Blajul ar fi centrul (capitala) noului județ al Târnavelor. Când să se și împărțească nouă județe, iată însă că făgăduința aceasta a rămas neimplinită, iară Blajul s'a trezit și în noul plan de împărțire tot comună rurală cum a fost pe vremea ungarilor.

Cetățenii din Blaj s'au adunat în mai multe rânduri și s'au sfătuit, cum să-l poată îndupleca pe dl ministru președinte Ionel Brătianu, ca să facă din Blaj capitală de județ. S'a făcut o rugare pe care au iscălit-o toți fruntașii din Blaj și pe care au trimis-o dlui primministru. Și Înaltpreasfințitul mitropolit Vasile a făcut toți pașii de lipsă pentru ridicarea Blajului. Dară dl primministru răspunde cu aceea, că statul n'are banii de lipsă pentru ridicarea atâtor zidiri. Vom vedea ce va răspunde noii rugări.

O danie frumoasă și multgrăitoare. Elevii din clasa a opta, dela liceul de băieți din Blaj, ai căror diriginte a fost profesorul Iuliu Maior, au dăruit „Institutului Recunoștinței” suma de 5801, adică cinci mii opt sute și unu lei, bani adunați, doi ani de rând, prin colecte și producții de teatru.

Ce bine ar fi, dacă această pildă multgrăitoare ar urma-o cât mai mulți dintre aceia cărora Dumnezeu le-a dăruit din beșug avere și bunăstare! Numai astfel se va putea implini gândul frumos al Înaltpreasfințitului mitropolit Vasile, de a zidi și celelalte două aripi ale acestui institut, care are să dea neamului nostru cât mai multe mame bune și creștine.

Cum ne putem lecu de oboșală. Omul obosit de cele mai multe ori asudă și astfel trupul pierde multă apă sărată. Un doctor vestit a încercat să le dea oamenilor oboșiți de beut apă sărată și a băgat de seamă

numai decât, că prin aceasta oboșala trece foarte iute. Astăzi așadar, mulțămîta doctorului Kaladane, suntem în stare să ne lecuim și de oboșală, punând într'un litru de apă cam o linguriță de sare. Cetitorii noștri pot încerca acest lucru și vor vedea ce bine le va face această apă sărată.

Se pot exporta oile și berbecii. Sfatul miniștrilor a îngăduit exportul în străinătate a oilor și a berbecilor. Pentru o oaie se va plăti 150 lei, iară pentru un berbec tot atâta, ca taxă de export.

Nouii măsuri pentru prinderea hoțomanilor Munteanu și Tomescu. Hoțomanii Munteanu și Tomescu nici până în ziua de astăzi n-au fost prinși, mai cu seamă pentru că locuitorii satelor pe unde se țin acești hoțomani îi găzduesc și nu-i spun jandarmilor. Această împrejurare i-a hotărît pe cei dela cărma țării să publice prin toate satele, pe unde umblă Munteanu și Tomescu, că locuitorii acelor sate în cari aceștia vor face prădăciuni, vor fi pedepsiți cu 200 mii lei, iar satul va fi închis 15 zile. Tot asemenea vor fi dați afară din post și arestați toți pădurarii cari nu vor aduce la cunoștința jandarmilor, cumcă acești doi hoți se află prin pădurile supravegiate de ei.

Frați la frați. Luni în ziua sfântului și măritului proroc Ilie au sosit la Blaj 40 de elevi ai liceului din Râmnicu-Jâlcea sub conducerea mai multor profesori. Ei au vizitat orașul și tot ce este de văzut, iară după prânz au dat în sala de gimnastică a liceului de băieți un foarte bine reușit festival artistic, sub conducerea domnilor profesori Avramescu și St. Popescu, care a plăcut mult publicului.

Miercuri în 22 Iulie au sosit la Blaj 47 învățători și învățătoare din județul Durostor din Dobrogea, sub conducerea unui comitet. Ei au plecat dela Siliștriu, capitala județului, la Sibiu și Ocna-Sibiului, de unde i-a petrecut la Blaj dl inspector Petrescu. Au vizitat la noi tot ce era de văzut, chiar și tipografia noastră, iară Joi dimineața au plecat la Alba-Iulia, de unde se vor duce la Deva, Arad, Timișoara, Lugoj, Caransebeș. Mediaș, Turnu-Severin, București și Siliștriu.

O nouă mare nenorocire cu mașina de sburat la Cluj. Încă nu s'au implinit 40 de zile, de când la grupul 5 aviație din Someșsat, în urma unei nenorociri și-au pierdut viața căpitanul aviator Adrian Bădescu și tânărul mecanic Bányai, și iată că în ziua de sfântul Ilie Clujul și întreg neamul nostru pierde alți doi sburători, cari ar fi putut aduce mult folos neamului nostru.

Sfântul Ilie este patronul grupului 5 de aviație dela Cluj. Cu acest prilej conducătorii grupului 5 de aviație au făcut toate pregătirile, ca această zi să fie sărbătorită cât mai frumos. Au invitat o mulțime de domni din Cluj, înaintea cărora aveau să sboare 6 avioane (mașini de zburat).

Cinci avioane erau deja ridicate în aier și făceau sboruri frumoase, când locotenentul Ionescu Marius își încalzea motorul. Pentru că să nu întârzie prea mult locotenentul Ionescu Marius și maestrul tâmplar al grupului Emil Sălăgan s'au urcat deodată în aier.

Abia ajunseră la o înălțime de 200 de metri, când avionul a început a se clătina și a se prăbuși la pământ, în șanțul șoselei Apahida-Cluj.

Toată lumea a alergat să le dea ajutor, dară era prea târziu. Amândoi nefericiții au murit pe drum, pe când îi duceau la clinică.

Întreg Clujul a îmbrăcat haină de jale. Li-se va face o înmormântare măreață.

Poșta gazetei.

Dimitrie Merce I. N. S. Am primit Lei 60.
Vasile Bodoclean, J. Cei 60 Lei i-am primit în 21 Martie. Numerii cari Vă lipsesc i-am trimis.
Ioan Căpălnean, Turdașul rom. Mai aveți restanță pe 1925 Lei 75.

Redactor responsabil IULIU MĂIOR.

RECLAMA
:: este sufletul comerțului ::

biserica mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea”. Cu adevărat mare a fost acest cuvânt: iată, îl avem în față, îndeplinit aievea, în marmuri și în statui, cari vor striga în veci de veci cuvântul Galileeanului izbăvitor.

În dreapta și în stânga catedralei, pe de laturi, sunt colonadele lui Bernini, cari încercuesc vederea și o îndreaptă, iarăși și iarăși, spre San Pietro, unde stau pururea deschise porțile înalte de bronz, ce duc la mântuire! Colonadele acestea sunt ca un codru des de pilaștri, cari despart biserica apostolică de vuetul și de păcatele lumii. Aici e liniște îngerească, e cucernicie, e căldură, e lumină și pace, ca în sânul lui Avram...!

În mijlocul pieții, între două fântâni sări-toare, cari vântură parcă grăunțe de mărgăritar în lumină de rai, se înalță obeliscul egiptean, înalt de 25 metri, adus de împăratul păgân Caligula de lângă Nil și așezat aici de Papa Sixtus al V-lea, ca să poarte în vârful său ascuțit semnul de biruință al creștinătății și să grăiască astfel despre leul din Iuda:

ECCE CRUX DOMINI!
FUGITE PARTES ADVERSAE,
VICI LEO DE TRIBU IUDĂ!

(Pe românește: Iată crucea Domnului! Piețiți, voi dușmanii ei, că a biruit Leul din seminția lui Iuda. Adecă Hristos).

Cât de mare și de puternică este această limbă de stâncă cioplită în dungii, se poate închipui, când amintim că la ridicarea ei aici, au

ostenit 800 de oameni și 140 de cai! Din depărtare ea arată a fi mai degrabă o sabie uriașă de arhanghel, ca adevăta, cari au alungat din Eden pe oamenii robiți de satana. Sabie este cu adevărat, pentru toți cei cari cu gânduri păgâne se apropie de împărăția veșnică a crucii și a evangheliei... Sabie de foc, care arde și mistuie, că a biruit „Leul din Iuda”!

Dar acum, aici, în Piața San Pietro, nu se poate vorbi de sabie și de luptă. Mai curând se poate grai de cea mai înălțătoare și mai duioasă înfrățire a limbilor și a popoarelor de pe întreg rotogolul pământului. Străzile Romei varsă aici, zilnic, mii și sute de mii de închinători, din celea mai felurite neamuri ale lumii. Uite, colo, pe scările bazei se înșiră un mare pelerinaj francez. În jurul obeliscului sunt spanioli. Mai la dreapta scandinavi, dincolo croați, germani, unguri, canadezi. Pe lângă noi trec cete de bosnioci și albanezi. Ici trei mii de catanezi din Sicilia, în frunte cu 5 episcopi și 1 cardinal. Apoi slovaci, ruțeni, polonezi. Iată și neamuri cu fața colorată: un episcop japonez, mititel, slăbuț și galbin. Pare mai mult un copil, îmbrăcat în haine prea largi. Aduce și dânsul o ceată de creștini din cel mai îndepărtat Răsărit. Sunt și africani și australieni. Și nici gândi nu mai putem, ce limbă omenească să fie cea de colo, cu îmbrăcămintea largă, albă ca omătul și cu fețele negre, ca noaptea fără lună? Te-ai speria de dânsii ca de nește sălbatici, dacă n'ai vedea ce priviri blânde au în ochii

lor adânci și lucitori. Și mai ales dacă n'ar avea mâinile înfășurate în mătânii și la piept crucea, semnul sfânt al creștinătății cuceritoare.

Și toate acestea popoare, dela Soare-apune și dela Soare-răsare, dela Miază-zi și dela Miază-noapte, din țările cu învățătură multă și bătrână cât lumea ale Europei, ori din pustuirile Asiei și dintre animalele sângeroase ale Africii, din America dolarilor și din iarna veșnică a Eschimoșilor, toate se îndreaptă spre „Porta Santa”, spre sfânta poartă care duce la Apostolul Petru...!

Văzându-le cum urcă lespezile uriașe dela intrare și cum toate, fără nici o deosebire de culoarea feței, sau de bogăția îmbrăcămintelor, își pleacă frunțile la pragurile apostolice spălându-le cu lacrimile credinței, simțiți, vezi, că mare putere este aici, neînchipuită tărie, în lăcașul celui ce din pescar s'a făcut Vârhovnic între apostoli și locuitor al Domnului pe pământ.

Aici e mijlocul pământului! Aici încap a-lături toate națiile lumii, fără să se urască, fără să se încaiere, ori să se sfașie. Basilica lui San Pietro le cuprinde pe toate, le îmbrățișază, le împacă, le înfrățeste și le înalță...! Le binecuvântă, lăsându-le să-și vorbească fiecare și pe mai departe limba sa, să-și poarte portul. Ce măreț e, să auzi în biserica San Pietro rugăciuni rostite cu ardoare în toate limbile lumii! Italianul se roagă aici alături de bușman, englezul de chinez și românul de australian...

LICEUL „PETRU MAIOR“ GHERLA.

Nr. 273—1925.

Condițiile de primire în internat pe 1925/26

Taxa în bani: clasele I—IV 3500 Lei, clasele V—VIII 4500 Lei. Alimente: 240 Kg. grâu, 25 Kg. porumb, 15 Kg. fasole, 80 Kg. cartofi, 2 Kg. magium (lectar), 100 ouă, 50 deca unt, 5 deca chimin, 3 Kg. unsoare.

Plata se face în 2 rate: una la început, cealaltă la Crăciun. Elevii vor aduce haine de pat; bursierii primesc haine de pat dela internat. Aceștia sunt obligați a medita gratuit pe elevii mai slabi. Banii de buzunar îi administrează pedagogul. Elevii vechi vor cere în scris să li-se rezerve locul. Cei noi vor fi primiți în baza unei petiții.

În clasa I-ii sunt 10 locuri gratuite pentru 10 fii săraci de țaran care vor trece un examen de bursă în ziua de 10 Septembrie. Domnii învățători și preoți sunt rugați să îndemne elevii eminenți din comună să-și înainteze petițiile în cursul lunii August pentru a se putea prezenta la examenul de bursă. Cei ce vor reuși vor avea în internat întreagă proviziunea gratuit. La cererea timbrată vor anexa certificat de sărăcie și dovadă despre progresul din clasa IV-a primară.

Se caută un student universitar ca pedagog.

(61) 1-1.

DIRECȚIUNEA.

Se caută învățător.

La o școală conf. statificată, e vacant postul de învățător.

Locuință bună, grădină, încălzit și lumină electrică gratuit. Unele alimente: unsoarea, zahărul, făina de grâu și cartofii sunt asigurate cu prețurile din vremea de pace.

Adresa și informații dă Redacția.

(63) 1-1

A V I Z!

O femeie văduvă în vârstă de peste 40 de ani, caută loc, ca econoamă, la un preot. Se pricepe la toate. Poate conduce și economia. Adresa la Administrație. (60) 1-3

Acela vrea să vă
inducă în eroare,

dacă vă oferă cutii și pachete ca adaus la cafea, cari au o asemănare cu „Veritabilul Franck“ după modul de ambalare și după recomandările exagerate, însă totuși nu este „Veritabilul Franck“. Deci atenție de atari imitațiuni! Dacă doriți să aveți pe unicul „Veritabil Franck“ vă rugăm să primiți numai atari ambalaje, pe cari e vizibilă marca noastră înregistrată: Râșnița de cafea și semnătura HEINRICH FRANCK SÖHNE.

(62) 1-?

Aici se vede cu adevărat, că unul singur este Dumnezeu!

Biserica San Pietro, care ne stă acum în față, s'a zidit pe locul unde a fost îngropat, după chinurile suferite pe cruce cu capul la vale, sfântul Petru, căpetenia apostolilor. Întru început a fost o mică bisericuță, ridicată cu frică de Papa Anacletus, al treilea episcop al Romei după Sf. Petru. Creștinii cei dintâi se închinau într'ansa numai pe întuneric și pe furiș, că erau atunci vremurile de goană și de stărpire. Împăratul Constantin cel Mare dă însă curând, nu numai izbăvirea, ei și o mare biserică pe locul de odihnă al celui mai mare dintre Apostoli. Inceputurile basilicii de azi sunt deci dela sfântul Constantin, de prin anii 320—350 după Hristos. Temelii mai largi îi dă însă Papa Iuliu al 2-lea după planurile lui Bramante. Zidirea o continuă alți maștri vestiți ca Giuliano de Sangola, Raffael și Michel Angelo. Acest din urmă a plănuit cupola, pe care a isprăvit-o Carlo Fontana. La 1606 Papa Paul al 5-lea învoiește pe arhitectul Maderna să încheie clădirea, ceace s'a și întâmplat la 1626. Astfel biserică San Pietro, care a început să se zidească la 326 după Hristos, s'a putut numi isprăvită abia la 1626, deci după 1300 de ani dela cea dintâi piatră de temelie..! Lungă vreme! În tot acest timp s'a lucrat, aproape fără întrerupere, cu cei mai mari meșteri ai lumii...

Ca mărime, biserică San Pietro nu e în-

trecută de nici o altă biserică din lume. În lungime are 187 metri, până când biserică Sf. Paul din Londra are 168 m. și sfânta Sofia din Constantinopol 108 m. Nu ne vom mira deci, că San Pietro poate să aibă 30 de altare și 148 de colonne..!

Când intri în această minune a bisericilor te simți mai mic decât un fir de pulbere. Ochiul parcă nici nu poate să răsbătă până în capăt pe sub arcurile uriașe. E o pădure de colonade, de statui și de stânci aurite, printre cari lumina strecurată prin ferestruile cupolei aleargă în valuri nesfârșite, ca apa mării printre insule muntoase.

La tot pasul un altar, la fiecare colțșor un mormânt. Aici dorm Papii și sfinții Romei sub marmuri cioplite și înfrumusețate de artiști ca Peruzzi, Raffael, Bernini, Canova. Sub cupolă, în dreapta, statuia de bronz a sfântului Apostol Petru, cu dreapta ridicată spre binecuvântare: „urbi et orbi!“ (cetății și lumii întregi). Aproape este altarul papal, sub baldachin cu stâlpii răsucii, cari sprijină globul pământesc și crucea aurită. Sub acest altar sunt osemintele Apostolului Petru, pe cari sprijină toată puterea și tăria Romei!

Binevoitorii și sprijinitorii gazetei noastre plătesc abonament 150 lei pe an

De vânzare

La Ioan Cisteian lui Ironic, în Bucerdea grănoasă, lângă Blaj, se află de vânzare:

3 tauri albi de prăsilă

Doi sunt de câte 3 ani, iar al treilea de 2 ani. Se vând pe garanție. Cine are voie de cumpărat, e poștit să-i vadă. Taurii sunt ținuți la pășune.

IOAN CISTEIAN

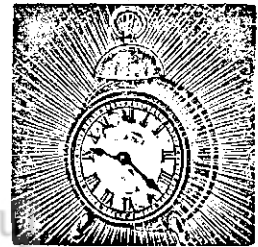
proprietar în Bucerdea grănoasă

3-3 (55)

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului“, pe ajutorul căreia s'au făcut și până acum multe târguri bune. Prețul de publicare află în fruntea gazetei, la partea dreaptă este mai ieftin decât al tuturor gazetelor țară. Banii se trimit înainte.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în Blaj,
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de părete. Face și reparații de orice fel. Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 18-?

Pânzeturile pentru costume naționale, sârmă, arniciuri și lână, mare asortiment la magazinul

Ștefan Nyerges, Blaj

Tot aici se află în depozit stoffe de lână pentru uniforme la fete și băieți, pecum și pentru alte haine.

Delenuri, crepoane, eporgiuri, zefiruri și altele.

Articole cosmetice, apă de Colonia, săpunuri fine de față, parfumuri și altele.

La secția cu coloniale:

Bomboane, ciocolată, cadouri de sărbători!

Fructe sudice.

PREȚURI CONVENABILE, SERVICIU PROMPT.

(3) 43-52

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI“